

Sygn. akt VII U 237/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 04 lipca 2016 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie: Przewodniczący Sędzia S.O. Grażyna Cichosz

Protokolant sekretarz sądowy Anna Łempicka

po rozpoznaniu w dniu 29 czerwca 2016 roku w Lublinie

sprawy J. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w O.

o umorzenie należności likwidowanego funduszu alimentacyjnego

na skutek odwołania J. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w O.

z dnia 30 grudnia 2015 roku znak:(...) decyzja numer: (...)

oddala odwołanie

Sygn. akt VII U 237/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 30 grudnia 2015 roku nr (...) Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Likwidator Funduszu Alimentacyjnego na podstawie art. 68 ust. 1 w zw. z art. 63 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz.U. z 2006 r., Nr 139, poz. 992 ze zm.) odmówił J. D. umorzenia należności likwidowanego funduszu alimentacyjnego z tytułu wypłaty świadczeń z funduszu oraz 5% opłaty na pokrycie kosztów związanych z działalnością funduszu w łącznej kwocie 7 350,00 zł. W uzasadnieniu wskazano, że wobec wnioskodawcy nie zachodzą szczególne okoliczności warunkujące umorzenie przedmiotowych należności. Wnioskodawca co prawda wykazał, że nie jest w stanie jednorazowo spłacić swoich zobowiązań, jednakże brak jest wskazań, że nie może uczynić tego w ratach.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł J. D. wnosząc o jej zmianę i umorzenie należności z likwidowanego Funduszu Alimentacyjnego w całości. Podniósł, że jest alkoholikiem. Rodziną i gospodarstwem zajmuje się wyłącznie żona wnioskodawcy. Nie jest obecnie w stanie podjąć jakiegokolwiek zatrudnienia.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie wskazując, że w stosunku do wnioskodawcy nie zachodzą szczególne okoliczności.

Sąd Okręgowy ustalił co następuje:

J. D. posiada zadłużenie wobec likwidowanego funduszu alimentacyjnego wraz z 5% opłatą na pokrycie kosztów funkcjonowania funduszu w wysokości 7 350 zł. Nie pracuje. Wspólne gospodarstwo prowadzi wraz z żoną, która z tytułu zatrudnienia osiąga wynagrodzenie w wysokości ponad 1836 zł. Mieszka z nimi ich pełnoletnia córka. Rodzina wynajmuje dom drewniany na świetlicę, z którego to tytułu otrzymuje czynsz w wysokości 220 zł. Ponadto otrzymują dopłaty unijne w skali roku wynoszące 2000 zł. Wnioskodawca utrzymuje, że jest alkoholikiem jednak nigdy nie podjął

żadnego leczenia w tym zakresie. Jest współwłaścicielem w 1/2 domu o pow. 70 m² i gospodarstwa rolnego o pow. 11 790m². Nie posiada żadnego znacznego majątku. Posiada zobowiązanie wobec banku w kwocie 4 172,26 zł, gdzie rata miesięczna wynosi 337,18 zł. Koniec spłaty kredytu przypada na dzień 30 listopada 2016 roku (k. 1-29 akt ZUS).

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o wymienione wyżej dowody z dokumentów zgromadzonych w aktach ubezpieczeniowych wnioskodawcy, które nie były kwestionowane przez żadną ze stron procesu. Z tego względu jako logiczne i zgodne z doświadczeniem życiowym Sąd uznał je za wiarygodne. Spór w niniejszej sprawie w istocie koncentrował się nie wokół okoliczności faktycznych, lecz oceny tychże okoliczności w kontekście zasadności umorzenia zobowiązań wnioskodawcy wobec Funduszu Alimentacyjnego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie J. D. jako niezasadne podlega oddaleniu.

Zgodnie z treścią art. 68 ust. 1 ustawy z dnia 28 listopada 2003 roku o świadczeniach rodzinnych (tekst jedn. Dz.U.2015.114 ze zm.) w szczególnie uzasadnionych przypadkach związanych z sytuacją zdrowotną lub rodzinną osoby, przeciwko której jest prowadzona egzekucja alimentów, likwidator może umorzyć należności likwidowanego funduszu z tytułu wypłaconych z funduszu świadczeń. Likwidatorem Funduszu Alimentacyjnego jest Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

Ustawodawca nie sprecyzował jak należy rozumieć owe szczególnie uzasadnione przypadki jednakże wskazał, iż dotyczyć mają one sytuacji zdrowotnej lub rodzinnej osoby dłużnika. Przyjmuje się, że przez szczególnie uzasadnione okoliczności należy rozumieć chorobę dłużnika lub członków jego rodziny, nad którymi osoba zobowiązana do spłaty należności sprawuje bezpośrednią opiekę uniemożliwiającą pozyskanie dochodów niezbędnych do podjęcia spłaty zadłużenia, bezskuteczność egzekucji, ubóstwo zagrażające dalszej egzystencji dłużnika poprzez nie zapewnienie minimum socjalnego w zakresie, który uniemożliwia spłatę zadłużenia w dłuższym okresie czasu, zdarzenia losowe, klęski żywiołowe.

W orzecznictwie i doktrynie podnosi się, że szczególnie uzasadnione przypadki, o których mowa w art. 68 ust. 1 u.s.r., to sytuacje wyjątkowe, które powstały w wyniku wypadku losowego, a w każdym razie niezależnie od zobowiązanego, w ich następstwie jego sytuacja uległa takiemu pogorszeniu, że nie jest on w stanie na bieżąco spłacać swoich bieżących należności, a nadto nie ma perspektywy poprawy i zmiany tej sytuacji. Katalog okoliczności związanych z sytuacją zdrowotną lub rodzinną zobowiązanego wnioskodawcy nie został wprawdzie określony w przepisach, ale niewątpliwie można wskazać na: liczebność rodziny pozostającej na utrzymaniu zobowiązanego, brak majątku, z którego możliwe byłoby dochodzenie od osoby zobowiązanej zobowiązania pieniężnego, ustalenie, że w przypadku zwrotu osoba zobowiązana lub osoby pozostające na jej utrzymaniu zostałyby pozbawione niezbędnych środków utrzymania, wiek osoby zobowiązanej, zdarzenia losowe (choroba, kradzież, wypadek, pożar, powódź, inne klęski żywiołowe, itp.), powodujące szczególne trudności w sytuacji materialnej osoby zobowiązanej. Dokonując przedmiotowych ustaleń, należy zatem ocenić, czy przy uwzględnieniu wieku wnioskodawcy, stanu rodzinnego, kwalifikacji zawodowych oraz rokowań zdrowotnych będzie on mógł w przyszłości spłacać przedmiotowe należności.

Z ustalonego stanu faktycznego nie wynika, aby wnioskodawca był chory w takim stopniu, że nie mógłby podjąć jakiegokolwiek zatrudnienia. W niniejszej sprawie nie przedstawiono bowiem jakichkolwiek dowodów potwierdzających problemy zdrowotne ubezpieczonego. Nie można wobec tego przyjąć, że J. D. ma zniesioną możliwość podjęcia zatrudnienia.

Ponadto należy także zwrócić uwagę na fakt, że wnioskodawca pomimo braku wykonywania jakiegokolwiek zatrudnienia ma stałe źródło dochodu w postaci czynszu najmu z wynajmowanego lokalu oraz otrzymuje dopłaty unijne. Wprawdzie kwoty te nie są znaczne, jednakże nie ma przeszkód, aby choćby niewielką część z tych sum wnioskodawca co miesiąc przeznaczal na regularne pokrywanie zobowiązań wobec likwidowanego funduszu alimentacyjnego.

Wobec powyższego nie sposób uznać, że w stosunku do J. D. zachodzą szczególnie uzasadnione okoliczności nakazujące umorzenie jego długu wobec likwidowanego funduszu alimentacyjnego. Zaskarżoną decyzję należało zatem uznać za słuszną, a odwołanie jako bezzasadne podlegało oddaleniu.

Z tych względów Sąd Okręgowy na podstawie powołanych przepisów oraz artykułu 477¹⁴ §1 k.p.c. orzekł jak w sentencji.